

Tað var liviligt fram við Sundunum

Átti tú tráðu og kastidorg kundi tú altíð lívbjarga tær

Men tíðirnar eru broyttar, nú
er øðrvísi norðuri í Sundalagn-
um

Søguliga eru Føroyar fátækar, og tann parturin av Føroyum, sum eg skal royna at siga eitt sindur um, Norðstreym, hevur higartil, tykist mær, verið eitt tað tíðinda-leysasta øki í landinum. Men eisini har hevur fólk livað við sínum dagliga stríði og strevi, sínari gleði og sínari sorg, skrivar Sámali Johansen m.a. í hesum fyrsta partinum av greinarøð síni um Norðstreym

Áðrenn eg byrji hesa frásøgn, skal eg siga, hvaðani eg havi fingið tilfari til hetta, sum eg sigi um Norðstreym:

Fyrst skal eg nevna bókina hjá Anton Degn, »Færøske Kongsbønder fra 1584 til 1884«, síðani tíðarritið »Varðan«, »Matrikultovuna« og nakað úr kirkjubókum.

Um Hósvík segði fyrrverandi lærari har Hans Jac. Joensen mær nakað, um Leynar fyrrverandi lærarinda Maria Hansen og um Vestmanna hevur Eyðálvur á Heygum givið mær góða leiðbeining.

Inngangur

Tann parturin av Streymoynni, sum verður nevndur Norðstreym, er nógv størri enn Suðurstreym, men ikki so fólkarikur. Hetta ger Havnin, sum hevur millum triðing og fjórðing av øllum fólkinum í landinum.

Markið millum Norðstreym og Suðurstreym er vestanfyri — einar tveir km. norðan fyri Dalsnúpuna. Úr Marknagjógv, sum er tætt sunnan fyri Dossellugjógv, fer markið upp á eggina millum Seyðaskor sunnanfyri og Lambaskor norðanfyri. Haðani fer tað norð eftir Vatnsdalsegg í o.u. høgan landnyrð-

ing í Sandfelli og Skeiðsskarð og haðani eftir Kaldbakskambi, til tað aftur fer í landnyrðing oman í Jökilsgjógv og síðani oman á sjógv eystanfyri.

Tá ið tveir langir dalar, Kollfjarðardalur og Saksunardalur, sum rækka tvørtur um alla Norðstreym, eru undantiknir, er Norðstreym øll sum hon er ein fjallarúgva. Fjöllini eru tó ikki so høg sum fjöllini á Eysturoy og Norðoyum. Tey hægstu eru frá 700 m. til út ímóti 800 m. Hægsta fjallið er Koppseinni 790 m. á markinum millum Saksun og Vestmanna, á markinum millum Hvalvík og Vestmanna er Ørvistfelli, 783 m., og Skælingsfjall er 767 m.

Á okkara døgum, nú so nógvir vegir eru gjørdir, og so nógvir bilar aka eftir vegunum, eru líkindini til at kenna landið nógvi betri enn fyrr, t.v.s., um tey, sum sita í bilunum geva sær far um tað, sum tey fara fram við.

Tað verður ofta tikið til søgulig støð, støð, hvar stórhendingar eru farnar fram, støð, hvar kvinnur og menn hava int bæði andalig og handalig stórverk.

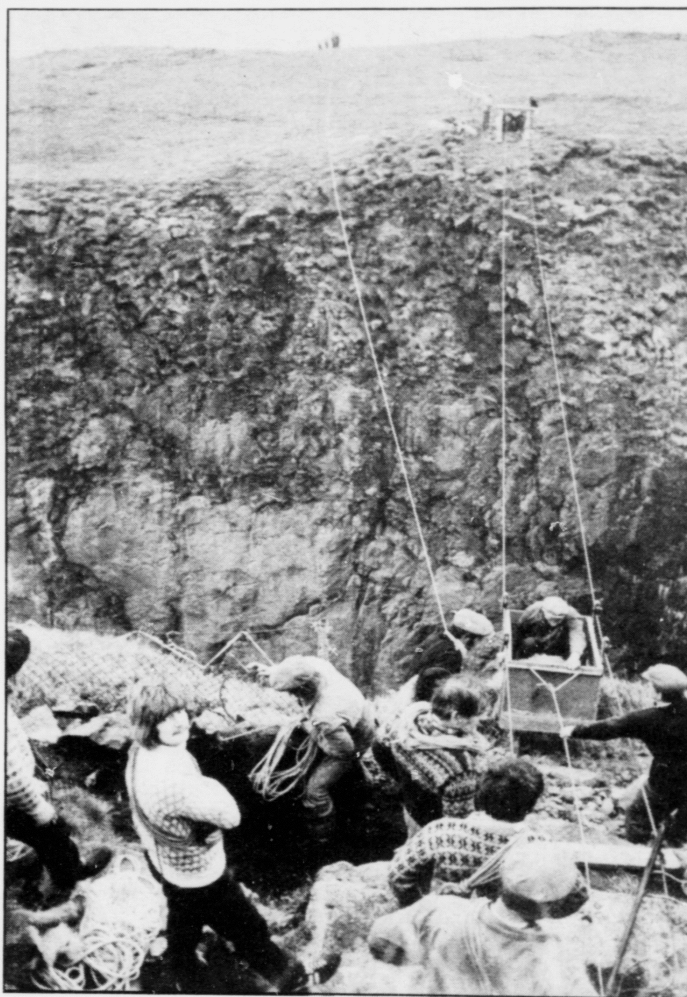
Tað kann sjálvsagt sigast, at øll støð, hvar menniskju hava livað og virkað, eru søgulig, men tað eru ikki øll menniskju, ið hava gjørt líka nógvi um seg, ella rættari, so nógvi um seg, at teir, sum hava skrivað søguna, hava hildið tað vera vert at festa á blað teirra liv og virki.

Eg havi higartil hildið, at Føroyar, søguliga sæð, eru eitt fátækt land, og tað haldi eg framvegis, men aftaná, at menn eru farnir at draga ymist søguligt tilfar úr jørdini, siggja vit, at vit ikki eru komin heilt av ongum, og vit eiga at vera teimum fólki takksom, sum royna at draga stumpar av søgu okkara úr mold.

Men, sum sagt, søguliga eru Fø-

Í nakrar leygardagar fara vit her í Sosialinum at prenta eina greinarøð um Norðstreym, sum Sámali Johansen hevur skrivað. Hann leggur fyrri í dag og skrivur fyrst um alt Norðstreymoyarækið og síðani um bygdina Tjørnuvík og um sundini. Seinni fer hann at skriva um allar hinar bygdinar í Norðstreymi. Vit ynskja Sámali vælkoman.

Blaðstj.

Hann var ikki lættur at søkja fyrr. Í dag er rennistrongur lagdur út á Stakkin

oyar fátækar, og tann parturin av Føroyum, sum eg skal royna at siga eitt sindur um, Norðstreym, hevur higartil, tykist mær, verið eitt tað tíðinda-leysasta øki í landinum. Men eisini har hevur fólk livað við sínum dagliga stríði og strevi, sínari gleði og sínari sorg.

Eg skal fyrst siga frá búsetingum á eystursíðuni á Streymoy, búsetingum fram við Sundalagnum og byrja norðanifrá.

Koma vit uttan av Norðhavinum og ætla okkum suður í Sundalagið, fara vit inn gjøgnum Eiðisflógva og hava so statt »Stiggina«, t.e. Tjørnu-

víkstakk í stýriborð og »Fótin« t.e. Risan og Kellingina í bakborð, men áðrenn vit fara suður um Torvanes á Eysturoy og Grønhøvda á Streymoy, steðga vit í Tjørnuvík.

Tjørnuvík

Tjørnuvík er norðasta bygd á eystursíðuni á Streymoy og norðasta bygd á Streymoynni, og hon er gomul bygd. Er tað eftirfarandi, sum visindarmenn nú siga, hava fólk búið har í fjúrtan hundrað ár.

Víkin vendir móti landnyrðingi, har er av ringastu brimplássum og av tí, at solárgangurin er ringur, so